

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci **žalobce: J. B.**, zastoupeného JUDr. Romanem Kudrličkou, advokátem se sídlem Husova 5, České Budějovice, proti **žalovanému: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích,** se sídlem Lidická 11, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2010, č. j. ZKI-O-52/251/2009, za účasti osob zúčastněných na řízení: **1) P. H.,** zastoupený JUDr. Stanislavem Flaškou, advokátem se sídlem U Černé věže 66/3, České Budějovice, a **2) M. D.,** ve věci opravy chyby v katastrálním operátu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 2. 6. 2010, č. j. 10 A 21/2010 - 45,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 2. 6. 2010, č. j. 10 A 21/2010 - 45, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) ze dne 2. 6. 2010, č. j. 10 A 21/2010 - 45, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2010, č. j. ZKI-O-52/251/2009, jímž žalovaný zamítl stěžovatelovo odvolání a potvrdil rozhodnutí Katastrálního úřadu pro

Jihočeský kraj, Katastrálního pracoviště Třeboň (dále jen „katastrální úřad“), ze dne 9. 11. 2009, č. j. OR-157/2009-333-21, kterým katastrální úřad nevyhověl nesouhlasu stěžovatele s provedením opravy v údajích katastru nemovitostí oznámené dopisem katastrálního úřadu ze dne 12. 8. 2009, č. j. OR 157/2009-333, s tím, že v katastru nemovitostí, v k. ú. Tušť, bude i nadále evidována v souboru geodetických informací hranice mezi pozemky parc. č. st. 420/1 a parc. č. 420/3 na straně jedné a parc. č. st. 418/3, parc. č. 418/2 a parc. č. 462/15 na straně druhé jako spojnice lomových bodů č. 488-5, 755-2, 755-3, 755-1 a 422-13, přičemž v souboru popisných informací bude pozemek parc. č. st. 420/1 evidován s výměrou 183 m^2, pozemek parc. č. 420/3 s výměrou 37 m^2, pozemek parc. č. 462/15 s výměrou 32 m^2, pozemek parc. č. 418/3 s výměrou 128 m^2 a pozemek parc. č. st. 418/2 s výměrou 47 m^2.

Krajský soud v posuzované věci po podrobném rozboru stanovení předmětné hranice a vývoji její evidence od r. 1907 dosud dospěl k závěru, že podmínky pro opravu chyby v katastrálním operátu [§ 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrálního zákona), ve znění pozdějších předpisů], byly dodrženy, když opomenutím jednoho z podkladů, a to měřického náčrtu č. 29 z r. 1965, došlo k chybě při digitalizaci katastrální mapy.

V kasační stížnosti uplatnil stěžovatel důvody dle § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), přičemž podrobně popisuje svůj náhled na vývoj stanovení předmětné hranice a na vývoj její evidence, zejména od r. 1965 dosud, kdy odkazuje na jednotlivé listiny z tohoto období, z nichž dovozuje nesprávnost závěrů krajského soudu.

Žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti, kdy odkázal na obsah správního spisu, přičemž napadené rozhodnutí žalovaného i rozsudek krajského soudu považuje za zákonné a správné, protože při vydání napadeného rozhodnutí žalovaného nebyly porušeny ani procesní zásady.

Osoby zúčastněné na řízení se ke kasační stížnosti nevyjádřily.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že je podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Poté přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů a zkoumal při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.).

Dospěl přitom k závěru, že přezkoumání rozsudku krajského soudu v kasačním řízení brání vada řízení před krajským soudem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

Stěžovatel, krajský soud i žalovaný se obsáhle zabývají vývojem evidence předmětné hranice mezi pozemky, a to od r. 1907 dosud. Katastrální úřad však ve svém rozhodnutí ze dne 9. 11. 2009 (str. 2, druhý odstavec, a str. 3, třetí odstavec) zdůraznil, že o evidenci průběhu předmětné hranice již bylo vedeno řízení, v němž bylo vydáno dne 16. 5. 2003 rozhodnutí katastrálního úřadu sp. zn. OR-34/2003-333, které bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 7. 2003, sp. zn. O-38/251/2003, které nabylo právní moci dne 30. 7. 2003. Tuto informaci převzal i žalovaný do vyjádření k žalobě (str. 1, třetí odstavec). Konečně žalovaný tuto informaci opakuje i ve vyjádření ke kasační stížnosti (4. odstavec textu).

Dle § 73 odst. 2, věty prvé, části před středníkem zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, pravomocné rozhodnutí je závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány. K obdobnému závěru dospěla starší judikatura i ve vztahu k rozhodnutím vydaným před 1. 1. 2006 podle tehdy účinného správního řádu - zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, pokud vyšla z principu materiální právní moci, který *„v sobě zahrnuje i nezměnitelnost rozhodnutí, tj. nenarušitelnost vzniklých, změněných nebo zaniklých hmotněprávních subjektivních oprávnění a povinností.“* (srov. např. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 12. 1993, č. j. 6 A 146/92 - 24, publikovaný v časopise Soudní judikatura ve věcech správních pod č. 44/94).

Z uvedeného zákonného ustanovení vyplývá, že bylo-li již o průběhu předmětné hranice mezi pozemky pravomocně rozhodnuto katastrálním úřadem a žalovaným v r. 2003, je toto rozhodnutí závazné pro správní orgány i v nyní posuzované věci.

V nyní posuzované věci bylo vedeno řízení o opravě chyby v katastrálním operátu, ke které mělo dojít v r. 2005 při digitalizaci katastrální mapy. Pro posouzení věci je proto nezbytné porovnat stav katastrálního operátu před digitalizací a po ní, aby bylo možno ověřit, zda právě digitalizací došlo ke změně evidence předmětné hranice pozemků oproti stavu, který tu byl před digitalizací.

Z tvrzení katastrálního úřadu a žalovaného se podává, že o evidenci průběhu této hranice bylo pravomocně rozhodnuto v roce 2003. Pokud by tomu tak skutečně bylo, byla by rozhodnutí z roku 2003 závazná pro správní úřady i v nyní posuzované věci. Krajský soud však při svém rozhodování tuto otázku zcela pominul a nezabýval se jí, namísto toho se zaměřil na celý historický vývoj evidence předmětné hranice od r. 1907 dosud.

Zodpovězení otázky, zda o průběhu předmětné hranice mezi pozemky již bylo v minulosti rozhodováno, a posouzení, zda případně vydané rozhodnutí zavazuje správní orgány i v nyní přezkoumávané věci, je přitom nezbytné k posouzení, jaký byl stav katastrálního operátu před digitalizací katastrální mapy v r.

2005, kdy mělo dojít ke zřejmému omylu při vedení a obnově katastru, jenž měl být odstraněn katastrálním úřadem a žalovaným v nyní posuzované věci. Bez vyjasnění těchto skutečností nelze o věci rozhodnout.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížností napadený rozsudek krajského soudu podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení, aniž se mohl blíže zabývat argumentací účastníků řízení uplatněnou v kasační stížnosti a ve vyjádření k ní, či argumentací krajského soudu o vývoji evidence předmětné hranice mezi pozemky od r. 1907 dosud.

V dalším řízení bude na krajském soudu, aby vyjasnil, zda o evidenci předmětné hranice mezi pozemky již bylo skutečně rozhodováno v r. 2003, a z případných rozhodnutí z této doby vyvodil důsledky pro rozhodování správních orgánů v posuzované věci, zejména s přihlédnutím k vázanosti správních orgánů pravomocnými rozhodnutími.

Krajský soud je při novém projednání věci vázán právním názorem zdejšího soudu; v novém rozhodnutí krajský soud rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2, odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. března 2011

JUDr. Radan Malík
předseda senátu